

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

LEGE

**pentru modificarea și completarea Legii nr.369/2004 privind aplicarea
Convenției asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii,
adoptată la Haga la 25 octombrie 1980, la care România a aderat prin
Legea nr.100/1992**

Senatul adoptă prezentul proiect de lege

Art.I.- Legea nr.369/2004 privind aplicarea Convenției asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii, adoptată la Haga la 25 octombrie 1980, la care România a aderat prin Legea nr.100/1992, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.468 din 25 iunie 2014, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Instituțiile și autoritățile române au obligația să acorde de îndată sprijinul autorității centrale române prin transmiterea datelor și informațiilor deținute sau obținute de către acestea potrivit competențelor, ca urmare a solicitărilor formulate în aplicarea prezentei legi.”

2. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.3.- În cazul în care persoana fizică, instituția sau organismul interesat ori autoritatea centrală a statului parte la Convenție adresează cererea-tip autorității centrale române, aceasta verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute la art.8 alin.2 din Convenție și, după caz, în termen de 10 zile de la primirea cererii va solicita completarea acesteia sau a actelor doveditoare. În cazul în care cererea nu

îndeplinește condiția privind vârsta prevăzută la art.4 din Convenție, autoritatea centrală română va restitui cererea.”

3. La articolul 5, alineatele (1), (3) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art.5.- (1) La cererea persoanei fizice, instituției sau organismului interesat ori a autorității centrale a statului solicitant, autoritatea centrală română va facilita acordarea asistenței judiciare gratuite de către un avocat. În acest scop, autoritatea centrală română va înainta, de îndată, întreaga documentație transmisă potrivit art.3 decanului Baroului București.

.....

(3) Avocatul desemnat potrivit alin.(2) introduce cererea de chemare în judecată având ca obiect înapoierea minorului la instanța competentă, în termen de 7 zile de la data primirii înștiințării desemnării sale.

.....

(5) În termen de 48 de ore de la data încetării mandatului avocatului desemnat potrivit alin.(2), acesta va restitui autorității centrale române întreaga documentație înaintată potrivit alin.(1).”

4. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.7.- (1) Prevederile art.4 și 5 nu exclud posibilitatea ca persoana fizică, instituția sau organismul interesat să sesizeze instanța competentă, fie personal, fie prin intermediul unui avocat ales.

(2) Dispoziția de la alin.(1) este aplicabilă și în cazul refuzului autorității centrale române de a accepta instrumentarea cererii de înapoiere, potrivit art.27 din Convenție.

(3) În cazul în care reprezentarea se face prin avocat ales, iar autoritatea centrală română a fost inițial sesizată potrivit art.3, aceasta va pune la dispoziția avocatului cererea-tip completată și toate actele doveditoare transmise de autoritățile competente ale statului solicitant.”

5. Articolul 8 se abrogă.

6. Articolul 10 se abrogă.

7. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.11.- (1) În fața instanței, părțile pot prezenta orice documente și informări legate de cauză. Actele care emană de la autoritățile publice competente ale statului solicitant sunt valabile în fața instanței fără vreo altă legalizare sau formalitate similară, potrivit art.23 din Convenție.

(2) În judecarea cererii, instanța va administra proba cu înscrisuri și, după caz, audierea minorului. În măsura în care aceste mijloace de probă nu sunt suficiente sau împrejurările cauzei o cer, pot fi administrate alte probe.

(3) Instanța poate ține seama de legea și de hotărârile judiciare sau administrative străine pertinente, fără a fi nevoie să recurgă la procedurile specifice de recunoaștere a hotărârii străine. De asemenea, instanța va putea solicita reclamantului prezentarea unei hotărâri sau a unui alt document emanând de la autoritățile statului în care copilul își are reședința obișnuită, care să ateste, dacă legea statului respectiv permite aceasta, faptul că deplasarea copilului de pe teritoriul acelui stat ori reținerea a avut loc prin încălcarea unui drept privind încredințarea, atribuit potrivit legii statului străin.”

8. După articolul 11, se introduce un nou articol, art.11¹, cu următorul cuprins:

„Art.11¹.- (1) În cauzele având ca obiect soluționarea cererilor de înapoiere a unui copil aflat pe teritoriul României în condițiile art.3 din Convenție, copilul are dreptul de a fi ascultat. Este obligatorie ascultarea copilului care a împlinit vârsta de 10 ani. Cu toate acestea, poate fi ascultat și copilul care nu a împlinit vârsta de 10 ani, dacă instanța consideră acest lucru necesar pentru soluționarea cauzei.

(2) Dreptul de a fi ascultat presupune posibilitatea copilului de a cere și a primi orice informație, potrivit cu vârsta sa, de a-și exprima opinia și de a fi informat asupra consecințelor pe care le poate avea aceasta, dacă este respectată, precum și asupra consecințelor oricărei decizii care îl privește.

(3) Orice copil poate cere să fie ascultat. Respingerea cererii de către instanță trebuie motivată.

(4) Opiniile copilului ascultat vor fi luate în considerare în raport cu vârsta și cu gradul său de maturitate.”

9. La articolul 13, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.13.- (1) Pe întreaga durată a procesului, instanța poate lua, prin încheiere, oricare dintre măsurile de protecție a copilului prevăzute de Legea nr.272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și măsuri pentru asigurarea

contactului între copil și persoana care solicită înapoierea copilului, ținând seama de interesul superior al copilului.”

10. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

Art.16.- În cazul în care obligația de înapoiere a copilului nu este executată de bunăvoie în termenul stabilit de instanță, partea interesată, direct sau prin reprezentant legal, informează instanța cu privire la neexecutare. Instanța comunică, de îndată, o copie a titlului executoriu către organele fiscale, pentru punerea în executare a amenzii.”

11. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.17.- (1) Dacă hotărârea judecătorească de înapoiere a copilului în statul unde are reședința obișnuită nu este executată voluntar, în termenul stabilit de instanță, se procedează la executarea silită, potrivit Legii nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Dispozițiile art.889 din Legea nr.134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la executarea fără somație se aplică în mod corespunzător.

(2) Avocatul desemnat potrivit art.5 solicită acordarea ajutorului public judiciar sub forma plății onorariului executorului judecătoresc. Cererea se adresează instanței de executare. Dispozițiile art.26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.51/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.193/2008, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

(3) Instanța acordă ajutorul public judiciar în condițiile art.8¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.51/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.193/2008, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Avocatul depune cererea de executare silită, însoțită de titlul executoriu, la executorul judecătoresc desemnat potrivit art.26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.51/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.193/2008, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 7 zile de la data primirii înștiințării desemnării de către președintele camerei teritoriale a executorilor judecătorești.

(5) În urma executării silite, minorul va fi preluat de către creditorul din străinătate ori de către o persoană împuternicită în acest scop.”

12. Articolul 18 se abrogă.

13. Articolul 20 se abrogă.

14. Articolul 21 se abrogă.

15. Articolul 24 se abrogă.

16. Articolul 25 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.25.- (1) Instanța competentă pentru soluționarea cererilor privind exercitarea dreptului de vizitare prin deplasarea minorului în afara teritoriului României formulate în aplicarea art.21 din Convenție este instanța de drept comun. Dispozițiile Legii nr.134/2010, republicată, cu modificările și completările, ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

(2) Dispozițiile art.4 se aplică în mod corespunzător.

(3) Instanța va putea încuviința exercitarea dreptului de vizitare prin deplasarea copilului în afara teritoriului României numai dacă, din probele administrate, rezultă că există garanții pentru a asigura înapoierea de bunăvoie a copilului în România. Instanța va putea obliga persoana fizică, instituția sau organismul interesat beneficiar al dreptului de vizitare la depunerea unei cauțiuni.

(4) În cazul în care exercitarea dreptului de vizită este condiționată de depunerea unei cauțiuni, instanța va dispune, în cuprinsul aceleiași hotărâri, cu privire la termenul în care trebuie depusă cauțiunea, precum și la momentul restituirii acesteia. Prevederile art.1.057-1.064 din Legea nr.134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

(5) Prin hotărâre se va dispune cu privire la suportarea cheltuielilor prilejuite de exercitarea dreptului de vizitare, în conformitate cu art.26 alineatul final din Convenție.”

Art.II.- Legea nr.369/2004 privind aplicarea Convenției asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii, adoptată la Haga la 25 octombrie 1980, la care România a aderat prin Legea nr.100/1992, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.468 din 25 iunie 2014, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Senat, în ședința din 14 septembrie 2022, cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

Alina-Ștefania Gorghiu